

ریو آگاوا توضیح
می‌دهد که چرا
ژاپن‌ها در جوامع
افریقایی احساس
آرامش می‌کنند

مردم فولبه و قواعد اخلاقی سامورایی

نوشته ریو آگاوا

به‌مدت ششدهم که یک پولو (مفرد فولبه) بگردید و گرسه‌ام. این گفته به‌معنای نفی بولاگو، و به‌منزله کوچک کردن خود است. هرگز ندیدم کودکان چهاره پنج ساله از دبر رسیدن غذا شکره کنند. اگر با مادرشان به‌بازار بروند تا موقع برگشت به‌خانه چیزی نمی‌خورند. در آغاز اقامت در میان این مردم از من به‌شدت انتقاد شد چون تمایل نشان دادم قطعه قطعه کردن گوسفندی را که به‌افتخار من قربانی کرده بودند، تماشا کنم. گنجگاو می‌نموده‌های بولاگو را زیر پا می‌گذشت.

یا این حال، بولاگو، که ابداع مردم گله‌دار افریقا است و پوشیده که پروردهٔ برنجکاران ژاپن است، کارکرد واحدی دارند و آن عبارت است از تسریع رزمندگانی که قادر به‌مقاومت در مقابل دشمن باشند و با تسلط بر نفس خود بر دشمن پیروز شوند.

وجوه اختلاف ما به‌تفاوت‌های زیاد است که من از مشاهدهٔ این‌گونه نزدیک‌ها خوشحال شدم. رقص‌های تند و نسبتاً خشن افریقاییان کاملاً در نقطهٔ مقابل حرکات آرام و موج‌ماست. فصاحت کلام آنها درست ضد کوه‌گویی ماست - ژاپن

هنگامی که در میان مردم فولبهٔ دیرلن (Dyrol) در سنگال، تحقیق می‌کردم، دستیار وفاداری به‌نام اودی (Awdi) داشتم که نامش معنای جالبی داشت: هبذری که برای کشت بومی نگهداری می‌شود. او ده سال از من جوانتر بود. روز عزیمت، به‌جای آنچه مانند دیگر مردم دهکده به‌بدرتعام بیاید خود را پنهان کرد و با من خداحافظی نکرد. او به‌این ترتیب شدت اندوه خود را نشان می‌داد.

چون ژاپن‌ها از کودکی می‌آموزند که احساسات خود را بروز ندهند، بارها از اینکه دوستان فولبهٔ من شادیا و غم‌پاشان را پنهان می‌کنند، متأثر شدم. این شیوهٔ پنهانکاری حاصل قواعد اخلاقی خاصی است که بولاگو نام دارد.

وقار، شهادت، شکیبایی و تشخیص همگی اجزای بولاگو هستند. به‌عقربن، خصوصیت اصلی آن مفهوم تسلط بر نفس است. در ژاپن نیز خود را در معرض تماشای دیگران گذاشتن یا تسلیم نیازهای جسمانی شدن، بنا به‌مست، پوشیده، که مورد احترام ساموراییهای قدیم بود، کاری شرم‌آور شمرده می‌شود.

منابع این فاصه در مورد عمرسنجی صادق است.

ریو آگاوا

فروشناس ژاپنی، وی تا سال ۱۹۹۳ در مؤسسهٔ فروشناس لوزاکا مشغول‌کار بود و اکنون در دانشگاه کیتسوکا تدریس می‌کند. از ۱۹۷۵ نزد قوم فولبهٔ سنگال به‌تحقیق پرداخت و در مورد آنها آثار متعددی منتشر کرد. از جمله زندگی در ساحل، بررسی فروشناسی جامعهٔ فولبه در سنگال (به‌ژاپنی، ۱۹۸۷) و "Bodilessness" and Incongruity: Body Image and its social Dynamics among the Fulbe of Senegal (۱۹۷۹) (به‌انگلیسی).

راست، ریو آگوا همراه دوستان فوله‌باش.
 بالا، یک دختر بچه پولو (عکس از مؤلف).
 پایین، زنان فوله در بازگشت از سرچاه.

فقط چند خطیب بزرگ دارد.

چگونه می‌توان توضیح داد که چرا در میان افریقاییان همواره احساس آرامش و راحتی می‌کنم؟ شاید این امر با رویکرد مشترکمان به طبیعت مربوط باشد. ژاپنیها، مانند افریقاییان، مواظبتند که رابطهٔ هماهنگ خود را با طبیعت حفظ کنند، و هر دو طبیعت را جزوهای از وجوه مختلف خدا می‌دانند. جان‌پنداری افریقایی و آیین شیئوری ژاپنی ارتباط نزدیکی با یکدیگر دارند.

وقتی افریقاییان سبامپوست در زندگی روزمره و ریشه‌های ارتباط عارفانه‌شان با طبیعت، چنان است که هرگاه به افریقا برمی‌گردم خود را دوباره با ژاپن واقعی در ارتباط می‌بینم.